

Nr 6.

Av herr **Petrén**, om *resestipendium för fängelseläkare*.

I årets statsverksproposition har anslag begärts till de resestipendier för läkare, som utgingo för år 1922 med 1,000 kronor vardera, nämligen fem åt förste provinsialläkare m. fl., ett åt hospitalsläkare, tre åt lasarettsläkare m. fl. och två för studier i tuberkulossjukvård. I underdånig skrivelse den 11 februari 1922 hemställde medicinalstyrelsen emellertid, att ytterligare ett dylikt resestipendium måtte utgå, nämligen till fängelseläkare. Förslaget härom hade ursprungligen framförts av överinspektören för sinnessjukvården i anledning av 1912 års riksdags skrivelse med begäran om utredning av frågan om fängelseläkarnas kompetens i rättspsykiatriskt avseende och om de åtgärders vidtagande, som av utredningen kunde föranledas.

I sin ovannämnda skrivelse tillstyrkte medicinalstyrelsen anslag till ett resestipendium å 1,000 kronor att åtnjutas på motsvarande villkor som de, vilka gälla för tuberkulosläkare m. fl. tjänsteläkare, därvid emellertid framhölls, att det föreslagna resestipendiet borde kunna sökas och innehavas av alla fängelseläkare och icke vara avsett blott för studier i psykiatri utan även för andra för fängelseläkarens verksamhet fruktbringande studier.

Liksom i fråga om övriga resestipendier av denna art torde även anslaget till detta resestipendium böra utgå som reservationsanslag.

I anslutning till vad sålunda blivit anfört, får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att i riksstaten uppföra ett ordinarie reservationsanslag till resestipendium åt vid centralfängelse, straffängelse eller kronohäkte anställda läkare med 1,000 kronor.

Stockholm den 12 januari 1926.

Alfred Petré.